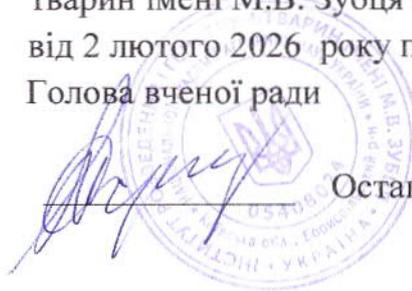

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ АГРАРНИХ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ РОЗВЕДЕННЯ І ГЕНЕТИКИ ТВАРИН
ІМЕНІ М.В. ЗУБЦЯ НААН**

ЗАТВЕРДЖЕНО:

Вченою радою

Інституту розведення і генетики
тварин імені М.В. Зубця НААН
від 2 лютого 2026 року протокол № 1
Голова вченої ради

Остап ЖУКОРСЬКИЙ

**ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ЗАПОБІГАННЯ ТА ВИЯВЛЕННЯ АКАДЕМІЧНОГО ПЛАГІАТУ
В ІНСТИТУТІ РОЗВЕДЕННЯ І ГЕНЕТИКИ ТВАРИН
ІМЕНІ М.В. ЗУБЦЯ**

Чубинське-2026

1. Загальні положення

1.1. Положення про запобігання та виявлення академічного плагіату в Інституті розведення і генетики тварин імені М. В. Зубця НААН (далі – Інститут) розроблено відповідно до конституції України, Закону України «Про освіту», Закону України «Про вищу освіту», Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», Закону України «Про науково-технічну діяльність», Закону України «Про авторське право і суміжні права», Цивільного кодексу України, інших нормативно-правових актів та Статуту Інституту.

1.2. Метою Положення є:

- запобігання та виявлення плагіату в наукових, навчально- і науково-методичних роботах наукових / науково-педагогічних працівників, аспірантів, докторантів та інших учасників наукового і освітнього процесів в Інституті;
- сприяння дотриманню вимог наукової етики та поваги до інтелектуальних надбань;
- активізації самостійності й індивідуальності під час створення авторського твору та усвідомлення відповідальності за порушення загальноприйнятих правил цитування, розвиток навичок коректної роботи із джерелами інформації;

1.3. Положення є складовою внутрішнього забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти Інституту.

2. Терміни та визначення

2.1. У Положенні використовуються терміни у таких значеннях:

Автор - фізична особа, творчою працею якої створено твір.

Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень (ст. 42 ЗУ «Про освіту»).

Академічний текст – авторський твір наукового, науково-технічного та навчального характеру у формі дисертації, наукового видання, наукової статті, звіту у сфері наукової і науково-технічної діяльності, підручника, навчального посібника, інших науково- та навчально-методичних праць.

Плагіат – оприлюднення (опублікування), повністю або частково, чужого твору під іменем особи, яка не є автором цього твору (пункт в ст. 50 Закону України «Про авторське право і суміжні права»).

Академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених тво-

рів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства (ч. 4 ст. 42 Закону України «Про освіту»).

Самоплагіат – публікація однієї і тієї самої наукової роботи (цілком або з несуттєвими змінами) в декількох виданнях, а також повторна публікація (цілком або з несуттєвими змінами) раніше оприлюднених статей, монографій, інших наукових робіт як нових наукових робіт.

Твір – інформація, як результат наукової чи навчально-методичної діяльності конкретної особи (чи у співавторстві), представлена на паперових носіях або в електронному вигляді у мережі Інтернет чи оприлюднена на офіційних веб-сайтах Інституту (монографія, посібник, навчальне видання, стаття, автореферат, рукопис дисертації, рекомендації тощо).

Цитата – порівняно короткий уривок з опублікованого твору, який використовується, з обов'язковим посиланням на його автора і джерело цитування, іншою особою у своєму творі з метою зробити зрозумілішими свої твердження або для посилання на погляди іншого автора в автентичному формулюванні.

Фабрикація – наведення вигаданих чи неперевірених даних, зокрема статистичних даних, результатів експериментів, розрахунків чи емпіричних досліджень, фотографій, аудіо- та відеоматеріалів тощо; посилання на вигадані джерела інформації або навмисне посилання не на справжнє джерело; приписування іншим особам текстів, думок чи ідей, яких вони не висловлювали чи не публікували.

Фальсифікація – необґрунтоване корегування результатів власних наукових досліджень; наведення у письмових роботах та в наукових роботах свідомо змінених літературних даних та даних, отриманих із інших джерел; зокрема, статистичних даних, результатів експериментів, розрахунків чи емпіричних досліджень, фотографій, аудіо- та відеоматеріалів тощо без належного обґрунтування причин і зазначення методики їх корегування; наведення неповної або викривленої інформації про апробацію результатів досліджень та розробок.

Штучний інтелект (ШІ) — це галузь комп'ютерних наук, яка створює системи, здатні виконувати завдання, що зазвичай потребують людського інтелекту, такі як навчання, розпізнавання образів, обробка мови та прийняття рішень. ШІ базується на алгоритмах і великих обсягах даних, і його прикладами є голосові помічники, системи розпізнавання облич та пошукові системи.

Науковий результат – нове наукове знання, одержане в процесі фундаментальних або прикладних наукових досліджень та зафіксоване на носіях інформації (звіт, опублікована наукова стаття, наукова доповідь, наукове повідомлення про науково - дослідну роботу, монографічне дослідження, наукове відкриття, проект нормативно-правового акту, нормативний документ або науково-методичний доку-

мент, підготовка яких потребує проведення відповідних наукових досліджень або містить наукову складову, тощо (п. 22 ст. 1 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність»).

Науково-технічна інформація – будь які відомості та/або дані про вітчизняні та зарубіжні досягнення науки, техніки і виробництва, одержані в ході науково-дослідної, дослідно-конструкторської, проектно-технологічної, виробничої та громадської діяльності, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді (абзац другий ст. 1 Закону України «Про науково-технічну інформацію»).

Текст наукової роботи – повний текст наукової роботи, з коментарями, примітками, бібліографією, переліком джерел та всіма додатками до тексту.

2.2. Академічним плагіатом в наукових, навчальних, науково- методичних роботах є:

2.2.1. Відтворення в тексті наукової роботи без змін, з незначними змінами, або в перекладі тексту іншого автора (інших авторів), обсягом від речення і більше, без посилання на автора (авторів) відтвореного тексту.

2.2.2. Відтворення в тексті наукової роботи, повністю або частково, тексту іншого автора (інших авторів) через його перефразування чи довільний переказ без посилання на автора (авторів) відтвореного тексту.

2.2.3. Відтворення в тексті наукової роботи наведених в іншому джерелі цитат з третіх джерел без вказування, за яким саме безпосереднім джерелом наведена цитата.

2.2.4. Відтворення в тесті наукової роботи наведеної в іншому джерелі науково-технічної інформації (крім загальновідомої) без вказування на те, з якого джерела взята інформація.

3. Система запобігання плагіату та дотримання принципів академічної доброчесності в Інституті

3.1. Система запобігання і виявлення плагіату та дотримання принципів академічної доброчесності в Інституті включає:

➤ етичний кодекс ученого України, Положення про академічну доброчесність та інші нормативні документи щодо здійснення відповідних видів освітньо-наукової діяльності Інституту, в яких у тому числі відображаються питання академічної доброчесності;

➤ групу сприяння академічної доброчесності (до складу якої входять проектна група, визначена наказом директора Інституту група наукових працівників, які відповідальні за започаткування освітньої діяльності за спеціальністю);

- комісію з дотримання академічної доброчесності;
- відділ інтелектуальної власності, маркетингу інновацій та аспірантури;
- інформаційну базу, за допомогою якої здійснюється популяризація принципів академічної доброчесності та підвищення рівня обізнаності всіх учасників освітньої та освітньо-наукової діяльності в Інституті у питаннях академічної доброчесності;
- інструменти контролю додержання академічної доброчесності у освітній і науковій діяльності Інституту, які, зокрема, передбачають обов'язкову перевірку наукових робіт на наявність ознак академічного плагіату відповідно до створеної нормативної бази, анкетування учасників наукового та освітнього процесів на предмет порушень академічної доброчесності.

4. Запобігання академічному плагіату

4.1. Аспіранти/ докторанти беруть на себе відповідальність щодо коректної роботи із джерелами інформації, за дотримання вимог наукової етики та поваги до інтелектуальних надбань, за порушення загально прийнятих правил цитування шляхом прийняття наукової етики, передбаченої у цьому Положенні.

4.2. Будь який текстовий фрагмент обсягом від речення і більше, відтворений в тексті наукової роботи без змін, з незначними змінами, або в перекладі з іншого джерела, обов'язково має супроводжуватися посиланням на це джерело. Винятки допускаються лише для стандартних текстових кліше, які не мають авторства та/чи є загальноновживаними.

4.3. Якщо перефразування чи довільний переказ в тексті наукової роботи тексту іншого автора (інших авторів) займає більше одного абзацу, посилання (бібліографічне та/або текстуальне) на відповідний текст та/або його автора (авторів) має міститися щонайменше один раз у кожному абзаці наукової роботи, крім абзаців, що повністю складаються з формул, а також нумерованих та маркованих списків (в останньому разі допускається подати одне посилання наприкінці списку).

4.4. Якщо цитата з певного джерела наводиться за першоджерелом в тексті наукової роботи має бути наведено посилання на першоджерело. Якщо цитата наводиться не за першоджерелом в тексті наукової роботи має бути наведено посилання на безпосереднє джерело цитування («цитуються за: _____»)

4.5. Будь яка наведена в тексті наукової роботи науково-технічна інформація має супроводжуватися чітким вказуванням на джерело, з якого взята ця інформація. Винятки припускаються лише для загальновідомої інформації, визнаної всією спільнотою фахівців відповідного профілю. У разі використання у науковій роботі тексту нормативно-правового акту достатньо зазначити його назву, дату ухвалення

останніх змін до нього або нової редакції.

4.6. Будь які відтворення в тексті наукової роботи оприлюднених творів мистецтва мають супроводжуватися зазначенням авторів та назви цих творів мистецтва (якщо вони відомі). Якщо автори/виконавці невідомі, слід зазначити, що вони невідомі. У разі неможливості ідентифікувати автора, назву та/чи виконавців твору слід обов'язково зазначити джерело, з якого взято відтворений твір.

4.7. Попередження плагіату в академічному середовищі Інституту здійснюється шляхом проведення комплексу профілактичних заходів, які полягають в:

- інформуванні аспірантів, докторантів, наукових працівників, інших учасників освітнього і наукового процесів про необхідність дотримання правил академічної етики та підвищення відповідальності за дотримання норм цитування;
- організації заходів з популяризації принципів академічної доброчесності та основ інформаційної культури;
- щорічному проведенні відділом інтелектуальної власності, маркетингу інновацій та аспірантури для докторантів і аспірантів заходів з питань наукової етики та недопущення академічного плагіату;
- перевірці академічних текстів на наявність ознак академічного плагіату;
- інформуванні наукових працівників Інституту, докторантів, аспірантів щодо рекомендованих показників оригінальності текстів наукових робіт та відповідальності у випадку виявлення фактів академічного плагіату;
- оприлюдненні дисертації (монографії) та авторефератів дисертацій осіб, які здобувають наукові ступені доктора філософії (кандидата наук) та доктора наук, а також відгуків офіційних опонентів на веб-сайті Інституту;
- реалізації редакцією періодичного видання Інституту політики академічної доброчесності у питаннях відбору, рецензування, оформлення та оприлюднення поданих до розгляду статей;
- формуванні для аспірантів, докторантів навчальних завдань з використанням науково-освітніх інновацій, що сприяють розвитку у них наукової креативності та забезпечують їх підготовку до виконання оригінальних наукових творів;
- ознайомленні аспірантів, докторантів, наукових працівників, інших учасників освітнього і наукового процесів в Інституті із цим Положенням.

5. Виявлення академічного плагіату

5.1. Для констатації різновиду академічного плагіату, визначеного у пункті 2.2.1 цього Положення, достатньо встановити одночасну наявність таких ознак:

а) у тексті іншого автора (інших авторів) наявний такий чи майже такий текстовий фрагмент обсягом більше одного речення, як в аналізованому творі (за винят-

ком стандартних текстових кліше, які не мають авторства та/чи є загальноживаними);

б) цей текст іншого автора (інших авторів) було створено раніше, ніж аналізований твір (або інший текст автора аналізованого твору, де наявне таке саме речення чи група речень);

в) автор аналізованого твору не посилається на цей текст іншого автора (інших авторів), або посилається деінде (в списку літератури, в іншій частині своєї роботи) так, що незрозуміло, якого саме речення (якої саме групи речень) аналізованого твору стосується посилання.

5.2. Для констатації різновиду академічного плагіату, визначеного у пункті 2.2.2 цього Положення, достатньо встановити одночасну наявність таких ознак:

а) в аналізованому творі міститься відтворення (повністю або частково) тексту іншого автора (інших авторів) через його перефразування чи довільний переказ: - обсягом до абзацу без посилання на автора (авторів) відтвореного тексту, або - обсягом більше абзацу без бібліографічного та/або текстуального посилання на автора (авторів) відтвореного тексту щонайменше один раз у кожному абзаці (крім абзаців, що повністю складаються з формул, а також нумерованих та маркованих списків);

б) відтворюваний текст іншого автора (інших авторів) було створено раніше, ніж аналізований твір (або інший ідентичний за змістом текст автора аналізованого твору).

5.3. Для констатації різновиду академічного плагіату, визначеного у пункті 2.2.3 цього Положення, достатньо встановити одночасну наявність таких ознак:

а) в аналізованому творі наведено п'ять або більше цитат з третіх джерел саме в такому або майже в такому обсязі, як вони наведені в іншому джерелі, без вказування на це інше джерело як джерело, з якого запозичені відповідні цитати;

б) це інше джерело було створено раніше, ніж аналізований твір (або інший текст автора аналізованого твору, де наведено такі самі цитати);

в) автор не посилається на це інше джерело, або посилається деінде (в списку літератури, в іншій частині свого тексту) так, що з посилання незрозуміло, що саме з цього джерела насправді взяті використані автором цитати з третіх джерел.

5.4. Для констатації різновиду академічного плагіату, визначеного у пункті 2.2.4 цього Положення, достатньо встановити одночасну наявність таких ознак:

а) в іншому джерелі оприлюднена та сама науково-технічна інформація (крім загальновідомої), яка наведена в аналізованому творі;

б) це інше джерело було створено раніше, ніж аналізований твір (або інший текст автора роботи, де наявна та сама науково-технічна інформація);

в) автор не посилається на це інше джерело, або посилається деінде (в списку літератури, в іншій частині свого тексту) так, що з посилання незрозуміло, яку саме науково-технічну інформацію, використану в творі (крім загальновідомої), автор бере з цього джерела.

6. Порядок перевірки наукових, науково-методичних робіт, монографій та електронних творів на наявність ознак академічного плагіату

6.1. Перевірці на академічний плагіат в Інституті обов'язково підлягають:

6.1.1. Наукові роботи (рукописи статей, тези доповідей, дисертації), які на етапі подання роботи до редакційної колегії журналу, до оргкомітету конференції, до розгляду спеціалізованою вченою радою (залежно від типу роботи) перевіряються відповідальним секретарем наукового журналу (відповідальним секретарем конференції, секретарем спеціалізованої вченої ради) або іншими особами, що призначаються розпорядженням директора за поданням редактора наукового журналу (голови організаційного комітету конференції, голови спеціалізованої вченої ради) відповідно до типу роботи.

6.1.2. Науково-методичні роботи (підручники, навчальні посібники, конспекти лекцій, методичні вказівки, рекомендації), монографії, а також електронні твори (колекції матеріалів на OCW, масові відкриті онлайн курси тощо), що мають авторський текст та вимагають рекомендації Вченої ради Інституту до видання.

6.2. Роботи, що виконуються на спеціальних бланках, або у вигляді таблиць чи написані від руки проходять перевірку на наявність ознак академічного плагіату Експертною радою Інституту, про що складається відповідний протокол.

6.3. Перевірка наукових, навчальних, науково-методичних робіт на наявність ознак академічного плагіату проводиться з використанням програмно-технічних засобів за допомогою однієї або декількох програм, на які Інститут має угоду на використання.

6.4. Технічні засоби перевірки на академічний плагіат є допоміжним засобом перевірки робіт на предмет виявлення фактів та обсягу неправомірних запозичень у поданому творі.

6.5. Роботи, які підлягають перевірці на плагіат, передаються у відділ інтелектуальної власності, маркетингу інновацій та аспірантури Інституту для перевірки системою антиплагіат на безоплатній /платній основі.

6.6. Факт передачі електронних версій наукових та науково-методичних робіт для перевірки на антиплагіат фіксується у реєстраційному журналі, який заповнює відповідальний співробітник відділу.

6.7. Відповідальний співробітник відділу, який приймає матеріал на перевірку, завантажує роботу у внутрішню систему антиплагіат, здійснює комп'ютерну перевірку на плагіат, оформлює звіт за результатами перевірки (додаток А), зберігає конфіденційність інформації щодо робіт відповідно до Закону України «Про авторське право і суміжні права».

6.8. Перевірка наукових статей та дисертаційних робіт здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти здійснюється:

- науковими керівниками;
- завідувачем відділу (лабораторії), на якій попередньо розглядається наукова стаття та надається рекомендація до друку;
- редакційною колегією журналу, до якої надається наукова стаття.

6.9. Особливості перевірки на академічний плагіат монографій та дисертаційних робіт здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти:

- організацію перевірки здійснюють наукові керівники/консультанти, завідувачі відділу (лабораторії)
- на етапі попереднього захисту дисертаційної роботи наказом директора Інституту призначаються експерти з числа наукових працівників, (фахівці з відповідної проблематики), які надають заключний висновок про відсутність/наявність академічного плагіату;

6.10. У разі, якщо за результатами відповідного аналізу звіту перевірки роботи на наявність ознак академічного плагіату встановлено коректність посилань на першоджерело для текстових та/або ілюстративних запозичень, то робота (залежно від її типу) допускається до захисту, рецензування або розгляду, рекомендується до друку, вважається такою, що пройшла внутрішнє рецензування.

6.11. Якщо в результаті детальної перевірки роботи відповідальним за перевірку (за необхідністю – із залученням експерта) встановлено факт наявності навмисних текстових та ілюстративних спотворень, спроб укриття запозичень, наявності у роботах ідей та наукових результатів, які отримані іншими авторами або інші прояви академічного плагіату, то вона (залежно від типу роботи) не допускається до захисту, рецензування або розгляду, не рекомендується до друку, вважається такою, що не пройшла внутрішнє рецензування. В такому випадку автор (автори) роботи притягаються до академічної відповідальності. Причини недопущення роботи до захисту рецензування або розгляду (відсутність рекомендації до друку), а також вид академічної відповідальності зазначаються у протоколі перевірки. Залежно від запропонованого виду академічної відповідальності рішення приймається комісією з дотримання академічної доброчесності.

6.12. Критерієм оригінальності творів використовується показник рівня ори-

гінальності тексту у відсотках, отриманих за допомогою програмно-технічних засобів перевірки на плагіат.

6.13. Оцінка рівня оригінальності твору:

Для дисертацій	Для монографій, навчальних посібників, рукописів наукових статей тощо ***	Рівень оригінальності твору	Рекомендована дія
понад 85%	понад 80%	високий	текст вважається оригінальним та не потребує додаткових дій щодо запобігання неправомірним запозиченням
від 70% до 85%	від 60% до 80%	задовільний	наявні окремі ознаки академічного плагіату. Слід пересвідчитись у наявності посилань на першоджерела для цитованих фрагментів.
від 50% до 70%	від 40% до 60%	низький	наявні певні ознаки академічного плагіату, але матеріал може бути прийнятий за умови доопрацювання з обов'язковою наступною перевіркою на оригінальність доопрацьованого твору
менше 50%	менше 40%	неприйнятний	наявні істотні ознаки плагіату. Матеріал до розгляду не приймається

* Рівень оригінальності твору для навчально-методичних праць, в яких наводяться стандарти (ДСТУ, ТУ тощо), методики (розрахунків, визначень та ін.), формули і т. п. допускається до 90% запозичень, а в ін- формації шмуцтитулу вказуються не автори, а укладачі.

** Рівень оригінальності твору для наукових, науково-методичних та навчально-методичних праць, які є перевиданням допускається до 90% запозичень з попереднього видання цього ж автора/авторів.

6.14. Виявлені у тексті твору запозичення правомірні, якщо вони є:

- власними назвами (індивідуальними найменуваннями окремих об'єктів, найменуваннями установ, бібліографічними посиланнями на джерела та ін.);
- усталеними словосполученнями, що характерні для певної сфери знань;
- цитування, оформлені належним чином;
- самоцитуванням (фрагментами тексту, що належать автору твору, опубліковані або оприлюднені в електронній формі ним у інших творах, але належним чином оформлені);
- відображення змісту господарських операцій через кореспонденцію рахунків, терміни та їх визначення згідно з нормативно-правовими актами, зміст таблиць фінансового аналізу діяльності підприємств, установ і організацій;
- сталими методиками розрахунку та опису, що характерні для певної сфери знань.

6.15. У наукових творах за допущення академічного плагіату несуть персональну відповідальність, відповідно до чинного законодавства України, автор та науковий керівник (консультант).

6.16. Відповідальність, відповідно до чинного законодавства України, у випадку виявлення академічного плагіату у дисертаційних дослідженнях, що пройшли процедуру публічного захисту, несуть голови спеціалізованих вчених рад, на засіданнях яких відбувся захист.

6.17. Відповідальність, відповідно до чинного законодавства України за друк статей, поданих до збірників наукових праць або наукових журналів, у яких виявлений академічний плагіат, несуть їх головні редактори.

7. Політика щодо використання генеративного штучного інтелекту та технологій, що підтримуються ШІ

7.1. Ця політика має на меті забезпечити прозорість та керівництво для авторів, читачів, рецензентів та редакторів щодо використання генеративного ШІ та технологій, що підтримуються ШІ. Видавництво Інституту буде відстежувати цей розвиток і коригуватиме або уточнюватиме цю політику за необхідності. Звертаємо увагу, що політика стосується лише процесу написання, а не використання інструментів ШІ для аналізу та отримання інсайтів з даних як частини дослідницького процесу.

7.2. **Основні принципи використання.** Якщо автори використовують генеративний штучний інтелект та технології, що підтримуються ШІ, у процесі написання, ці технології слід використовувати лише для **покращення читабельності та мови роботи**, а не для заміни ключових авторських завдань, таких як:

- Створення наукових, педагогічних або медичних висновків
- Формулювання наукових висновків
- Надання рекомендацій щодо сільськогосподарської практики
- Інтерпретація експериментальних даних

Застосування технології повинно здійснюватися під **людським наглядом та контролем**, і вся робота повинна бути ретельно переглянута та відредагована, оскільки ШІ може генерувати результати, які гарно звучать та вони можуть бути неточними, неповними або упередженими. **Автори несуть кінцеву відповідальність за зміст роботи.**

7.3. **Вимоги щодо розкриття інформації.** Автори повинні розкривати у **своєму рукописі** використання генеративного ШІ та технологій, що підтримуються ШІ, і відповідна заява з'явиться в опублікованій роботі. Декларування використання цих технологій підтримує прозорість та довіру між авторами, читачами, рецензентами, редакторами та співавторами і сприяє дотриманню умов використання відповідного інструменту або технології.

Ця політика призначена для **нового створення контенту** (тобто нових робіт або нового контенту чи розділів, доданих до переглянутої роботи). Генеративний ШІ та технології, що підтримуються ШІ, не слід використовувати для раніше опублікованого матеріалу.

7.4. Обмеження щодо авторства. Автори **не повинні вказувати** генеративний ШІ та технології, що підтримуються ШІ, як автора або співавтора, а також **не повинні цитувати ШІ як автора**. Авторство передбачає відповідальність і завдання, які можуть бути приписані та виконані лише людьми. Кожен (спів)автор відповідає за забезпечення того, щоб питання, пов'язані з точністю або цілісністю будь-якої частини роботи, були належним чином досліджені та вирішені.

Авторство вимагає здатності:

- Затвердити остаточну версію роботи
- Погодитися на її подання
- Забезпечити оригінальність роботи
- Підтвердити кваліфікацію заявлених авторів для авторства
- Гарантувати, що робота не порушує права третіх сторін

7.5. Використання генеративного ШІ у зображеннях та ілюстраціях. Видавництво Інституту **не дозволяє** використання генеративного ШІ або інструментів, що підтримуються ШІ, для створення або зміни зображень у поданих рукописах.

7.6. Етичні вимоги. Автори також відповідають за:

- Забезпечення оригінальності роботи
- Підтвердження кваліфікації заявлених авторів
- Гарантування того, що робота не порушує права третіх сторін
- Ознайомлення з етичними принципами публікації Видавництва Інституту перед подачею.

8. Порядок подання та розгляду апеляції

8.1. У випадку незгоди із результатом перевірки твору науковий працівник, аспірант, докторант, або інший учасник освітнього і наукового процесів має право у триденний термін подати письмову апеляційну заяву на ім'я Голови комісії з дотримання академічної доброчесності.

8.2. Апеляційна заява повинна містити прізвище, ім'я та по батькові автора, його місце роботи чи навчання, засоби зв'язку з ним (адреса електронної пошти та номер мобільного телефону), дату подання заяви, інформацію про оскаржуване рішення й описання його суті, обґрунтування протиправності та/чи необґрунтованості оскаржуваного рішення, клопотання особи, яка подала апеляційну заяву. Якщо апеляційна скарга не відповідає вимогам, які встановлені у цьому пункті, то вона до розгляду не приймається.

8.3. Голова комісії з дотримання академічної доброчесності Інституту проводить засідання у тижневий термін з моменту подання заяви.

Про дату та час проведення засідання заявник попереджається щонайменше за два дні.

У випадку необхідності отримання додаткової уточнюючої інформації засідання Комісії з дотримання академічної доброчесності може проводитись у кілька етапів з розривом не більше трьох робочих днів.

8.4. Якщо заявник не з'являється на засідання Комісії з дотримання академічної доброчесності, питання розглядається за його відсутності.

Сумніви, що виникають у членів комісії, трактуються на користь особи, твір

якої розглядається апеляційною комісією.

8.5. За результатами засідання Комісія з дотримання академічної доброчесності формує висновок, який підписує Голова комісії, її члени та заявник (за наявності) (Додаток Б).

8.6. Висновки Комісії з дотримання академічної доброчесності, стосовно академічного плагіату у творах наукових працівників, докторанта, аспіранта зберігаються впродовж п'яти років в документації відділу інтелектуальної власності, маркетингу інновацій та аспірантури Інституту.

8.7. У випадку відсутності апеляційної заяви комісія з дотримання академічної доброчесності може проводити розгляд питань своєї компетенції на підставі ініціативи директора, заступників директора, завідувачів відділу і лабораторій.

8.8. У разі виявлення плагіату у роботах науково-педагогічних працівників Інституту, аспірантів, докторантів вони несуть відповідальність відповідно до чинного законодавства та відповідних нормативних актів установи.

Звіт
про результати комп'ютерної перевірки на наявність плагіату

Відповідно до даних Антиплагіатної інтернет-системи робота

(Назва роботи)

Ідентифікаційний номер в журналі реєстрації _____

Автор: _____

Містить _____% неоригінального тексту, _____% оригінального тексту

Рівень оригінальності твору станом на « » _____ 20...р.

Дата перевірки

є задовільним/високим, низьким, неприйнятним/
(обрати потрібне)

Перевірку здійснив

Підпис

ПІБ

Додаток Б
Голова Комісії з дотримання
академічної доброчесності
в Інституті розведення
і генетики тварин імені М.В.Зубця

«___» _____ 20__ р.

ЕКСПЕРТНИЙ ВИСНОВОК
про перевірку на наявність академічного плагіату
у _____

Комісія з дотримання академічної доброчесності, перевіrivши роботу автора
_____ на тему:

(ПІБ)

« _____
_____ »,

прийшла до висновку:

Рівень оригінальності твору станом на «___» _____ 20__ р.
(дата перевірки роботи)

є задовільним /високим, низьким, неприйнятним/
(обрати потрібне)

Члени експертної комісії:

(посада) (підпис) (ПІБ)

(посада) (підпис) (ПІБ)

(посада) (підпис) (ПІБ)

Заявник: _____